

Prelat govori o djelima milosrđa

Povodom jubilarne godine, mjesečno donosimo zvučni zapis u kojem Prelat koji govori o svakom od djela milosrđa, s prijepisom njegovih riječi na hrvatski. Prosinački zapis uvod je u niz.

10.12.2015.

Izvanredan jubilej sazvan od pape Franje stavlja milosrđe u središte pozornosti na našem kršćanskom putu. Sveti Otac piše da je milosrđe „ključna riječ koja označava Božje

djelovanje prema nama. On se ne ograničava na puko potvrđivanje svoje ljubavi, već je čini vidljivom i opipljivom.“[1]

Svako Božje dijete može biti svjedok njegove ljubavi u našem vlastitom životu, a također i činjenice da smo svi pozvani na ljubav odgovoriti ljubavlju. Papa poziva svakoga da bude nositelj toga Božjeg milosrđa kojeg smo toliko puta sami iskusili. Trebamo se samo prisjetiti koliko često nam Bog oprašta – uvijek! – u sakramentu Pokore. Stoga nadolazeći mjeseci trebaju biti „posebno vrijeme za Crkvu, vrijeme kada svjedočanstvo vjernika može postati snažnije i učinkovitije.“[2]

Blizina našeg Gospodina nikada ne bi smjela biti nešto apstraktno; ona se mora odražavati svakog dana u konkretnim djelima, u „nakanama, stavovima i ponašanjima koja se očituju u svakodnevnom

življenju.“**[3]** Petrov nasljednik piše: „Božje milosrđe jest njegova ljubavlju ispunjena briga za svakoga od nas. On se osjeća odgovornim; to jest, on žudi za našim blagostanjem i želi nas vidjeti sretne, ispunjene radošću i spokojne. To je put kojim milosrdna ljubav kršćana mora također ići. Kao što Otac ljubi, tako čine i njegova djeca. Kao što je on milosrdan, tako smo i mi pozvani biti milosrdni jedni prema drugima.“**[4]**

Stoga djela milosrđa koja je naš Gospodin prenio svojoj Crkvi poprimaju veliku važnost. Isus Krist, „lice Očevog milosrđa,“ poziva kršćane da stalno i pažljivo usmjeravaju svoj pogled k Njemu, uz želju da se sjedinimo s njegovim životom, da ga oponašamo kao što mala djeca oponašaju svoje roditelje odnosno stariju braću i sestre.

Sv. Josemaría Escrivá, osnivač Opusa Dei, žarko je brinuo o tjelesnim i

duhovnim djelima milosrđa tijekom svog zemaljskog puta, nasljeđujući Isusov primjer. Kako je napisao u jednoj od svojih homilija: „Lako je razumjeti nestrpljivost, tjeskobu i nelagodu ljudi čija ih prirodna kršćanska duša potiče na borbu protiv osobnih i društvenih nepravdi koje ljudsko srce može stvoriti. Toliko stoljeća ljudskog suživota i još uvijek toliko mržnje, toliko uništenja, toliko fanatizma pohranjenog u očima koje ne žele vidjeti i u srcima koja ne žele ljubiti!“[5]

Sv. Josemaría nastavlja opisom nekih od zala koja pogađaju svijet: „Dobre stvari na zemlji, monopolizirane od strane šaćice ljudi; kultura svijeta, sadržana među klikama. A izvana, glad za kruhom i obrazovanjem. Ljudski životi – sveti jer dolaze od Boga – smatrani pukom stvari, statistikom.“[6]

Promatrajući odsutvstvo milosrđa i istinskog bratstva, ne smijemo si dopustiti postati obeshrabreni. Radije, trebamo poslušati savjet sv. Ivana od Križa: „Gdje nema ljubavi, donesi ljubav – i naći ćeš ljubav.“ Pozvani smo – svatko od nas! – biti *drugi Krist, sam Krist*, te tako djelovati u njegovo ime, šireći milosrđe posvuda. Sv. Josemaría također je rekao da nas Isus „stalno poziva da primijenimo njegovu novu zapovijed ljubavi – *mandatum novum* - ... Moramo naučiti prepoznati Krista kada nam dođe ususret u našoj braći, ljudima oko nas. Nijedan ljudski život nikada nije izoliran. Povezan je s drugim životima. Nijedan muškarac ili žena nije samostalan stih; svi činimo jednu božansku pjesmu koju Bog piše uz suradnju naše slobode.“[7]

Netko možda može pomisliti, posebice u razvijenijim zemljama, da napredak u socijalnim i

zdravstvenim sustavima, radnim ugovorima i sl. čini tradicionalna djela milosrđa nepotrebnima ili čak suvišnima. Ali, to nije tako! Čak i u najrazvijenijim zemljama, mnogi i dalje upadaju u siromaštvo te su u nedostatku čak i najosnovnijih potrepština, ili pate od usamljenosti i napuštenosti, unatoč tome što imaju materijalna sredstva na raspolaganju. Godinama prije, osnivač Opusa Dei je točno primjetio da, kada se čini da su povijesne okolnosti nadvladale jad i patnju, upravo tada kronična potreba za istinskim kršćanskim bratstvom postaje još hitnija, bratstvom koje može primjetiti je li netko potrebit utjehe, čak i ako je naizgled okružen blagostanjem.

S Božjom pomoći, tijekom ovih mjeseci planiram ponuditi neka razmatranja o svakom od četrnaest djela milosrđa, duhovnih i tjelesnih, s nadom da će ostaviti dublji trag u

našim svakodnevnim životima. Među usponima i padovima svakog dana – na našem poslu, u obiteljskom životu i odnosima s drugima – Učitelj nas poziva da se poistovjetimo s Njim.

Na ovaj način, naše zemaljsko putovanje uz Krista može postati „škola milosrđa.“

[1] Franjo, bula *Misericordiae Vultus*, br. 10.

[2] *Isto*, br. 3.

[3] *Isto*, br. 9.

[4] *Isto*.

[5] Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 111.

[6] *Isto*.

[7] *Isto*.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelat-
govori-o-djelima-milosrda/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelat-govori-o-djelima-milosrda/) (17.08.2025.)